

הרע, שהוא אחד מאותם [שהוא] אלף שחייו לצד שמאל, משום שהוא עולה למלחה ונוטל רשות. ועל זה, אם בן אדם הולך בדרך אמרת, אותו יציר הרע הוא עבד לו כמו שנאמר, שפטותוב (משלוי יב) טוב נקללה ועבד לו, או הוא עולה ונעשה סגנור, ואומר לפני הקדוש ברוך הוא זכות על האדם, ואן הקדוש ברוך הוא

אומר, פרעהו מרדת שחתה. עם כל זה לא חזר ריקם, משום שנוחנים לו אחר לשולט עליו ולטול ממנה את נשמתו, משום שהקדושים חטאיהם והוא כפר על זה. זהו שפטותוב מצאתי

כפר, לפדות אותו.

דבר אחר מצאתי כפר - אמתה זכות שאמרת, היא עליו כפר לפדות אותו שלא ירד לגיהנם ולא ימות. וכן אריך לאדם לילכת בדרכך אמרת פרדי שיזיה לו הקטגור סגנור.

במו זה ישראל ביום הכהנים שנוחנים לו שעיר ומתקעים עמו עד שהופך להיות להם עבד, ועולה ומעיד עדות לפני הקדוש ברוך הוא ונעשה להם סגנור. ועל זה אמר שלמה המלך, (שם כה) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקהו מים, ועל היוצר הרע הנה זה נאמר.

ומশום זה ביום צרה, כשהן אדם מתפרק מה תורה, בכבול דוחק את הקדוש ברוך הוא עם אותו יציר הרע שהוא נעשה קטגור. צר פחחה - צר פח מה, משום שהתקרב לפניו לקטרג ונתלש הכתה.

בא ראה, טוב ה' למעוז ביום צרה, מה זה ביום צרה? זה יעקב בשבא עליו עשו לקטרגו. ויודע חוסי בו, בשבאה עליו צרת

זהו לסתור שמאלא. בגין דאייהו סליק בארכ קשות, והוא יציר הרע אייהו עבד לו. כמה (ראתמר) דכתיב, (משלוי יב) טוב נקללה ועבד לו. כדיין אייהו סליק ואתעביד סיגורא, ואמר קמי קדשא בריך הוא, זכו עליה דבר נש. כדיין קדשא בריך הוא אמר, פדעחו מרדת שחתה.

ועם כל דא לא אהדר בריקניא, בגין דאתהיב לייה אחרא לשפטאה עליו וליטול נשמה מניה. בגין דאקדים חובי לההוא בר נש ואיהו כפר על האי. הדא הוא דכתיב מצאתי כפר, למפדי לייה.

דבר אחר מצאתי כפר. ההוא זכו דאמרת איהו עלייה כפר למפדי לייה דלא יחות לגיהנם ולא ימות. ועל דא מיבעי לייה לבר נש למיה בארח קשות ובגין דיהא לייה ההוא קטיגורא, סיגורא.

בגונא דא ישראלי ביום דכפורי, דיהבי ליה שעיר ואתעסיקו בהדייה. עד דאתהדר עבד להו וסליק וסחדותא קמי קדשא בריך הוא, ואתעביד להו סיגורא. ועל דא אמר שלמה, (משלוי כה) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקהו מים. ועל הא יציר הרע אtamr.

ובגין דא ביום צרה, פד בר נש אטרפי מאורייתא, בביבול דחיק לייה קדשא בריך הוא בהדייה לההוא יציר הרע דאייהו אתעביד קטיגורא. צר פחחה. צר פח פ"ה, בגין דאתהקרב קמייה לקטרגא ואתחלש חילא. תא חזי, טוב יי למעוז ביום צרה, מאי ביום צרה. דא יעקב פד אתה עלייה עשו לקטרגא לייה. ויודע חוסי בו, פד אתה עלייה

עקו דדינה. ובא וראה, אין המקטרג נמצא על הארץ אלא בשעה ספנה.

ובא וראה, מושם שיעקב אמר לנו שנדר לפניהם מקדוש ברוך הוא, החזק הדין על ידי המקטרג שקטרג על יעקב, ורצה דין בשעת הספנה שהיתה בה ברחל. אמר לפניו המקדוש ברוך הוא, והרי יעקב נדר לנו ולא שלם, והריהו חזק מהכל בעשר וככנים ובכל מה שאירך, ולא שלם נדר שנדר לננייך, ולא לקחת ממוני ענש?

מיד - ותלד רחל ותקש בולדתה. מה זה ותקש? שהתקשה הדין למללה אצל מלך המרות. ונענס יעקב בנה, מה הטעם? מושם שפטותם (משלי כ) ואם אין לך לשלם לממה יקח משכבר מפחיתך, ועל זה מטה רחל וממסר הדין על ידי מלך המרות. ובא וראה, בשעה שבא עשו, מה עשה? וישם את השפחות ואת ילדיהם בראשנה ואות לאה וילדייהן ראליה וילדייה אחרים ואות רחל ואה יוסף אחרים. מה הטעם? מושם שפחר על רחל שלא יסתפל אותו רשות ביפוי ולא יקטרג לו עליה.

עוד מה כתוב? ותגשנה השפחות הנה וילדייהן ותשתחוו ותגש גם לאה וילדייהן ותשתחוו. נשים מלפני גברים. אבל בראחל מה כתוב? ואחר גesh יוסף ורחל, יוסף מלפני אמו, והוא כסעה עליה, ועל זה כתוב (בראשית טט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, שהגדיל גוףיו וכסעה על אמו. עלי עין - עלי עין של אותו רשות.

ובאן נענסה על ידי היוצר הרע שקטרג בשעת הספנה, וגעש יעקב על נדר שלא שלם, וזה

עליה דבר נש אלא בזמנא דספנה. והוא חזי, לית מקטרגא אשפהח

וთא חזי, בגין דיעקב אחר נדריה דנדיר קמי קדשא בריך הויא, אתחקף דין על ידא דמקטרגא דקטריג עלייה דיעקב, (דף קעה נ"א) ובעה דין בא בשעתא דספנה דרות רחל ביה. אמר קמיה קדשא בריך הויא, והוא יעקב נדר נדריה ולא שלמים, והוא איהו מקיף מכלא בעוטרא ובבנין בכל מה דאטרא. ולא שלמים נדריה נדר קמך ולא נסבת עונשא מגניה.

מיד ותלד רחל ותקש בולדתה. מאי ותקש. דאתקשי דין לעילא גבי מלך המרות. ואתענש יעקב בהאי. מאי טעם, בגין דכתיב (משלי כ) ואם אין לך לשלם לממה יקח משכבר מפחיתך. ועל דא מיתת רחל ואתמסר דין על ידא דמלך המרות.

וთא חזי, בשעתא דאה עשו, מה עבד. וישם את השפחות ואת ילדיהם ראשונה ואת לאה וילדייה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים. מאי טעם, בגין דחדיל עליה דראחל, שלא יסתפל ההוא רשות בשפירו דיליה ולא יקטרג ליה עליה.

זו מה כתיב, ותגשנה השפחות הנה וילדייהן ותשתחוו ותגש גם לאה וילדייהן ותשתחוו, נשין מקמי גוברים. אבל בראחל מה כתיב ואחר גesh יוסף ורחל, יוסף מקמי אמיה ואיהו חפא עליה, ועל דא כתיב, (בראשית טט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין. דאסגי גופיה וחפה על אמיה. עלי עין, עלי עין דההוא רשות.

והבא אתענשת על ידא דיאר קרע דקטריג בשעתא דספנה, ואתענש יעקב על